

ΣΕΝΑΡΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

- Κώστας: Έχω αγχωθεί. Έφτασε η ώρα που πρέπει να πάρουμε την απόφασή μας.
- Νίκος: Για ποια απόφαση μιλάς, βρε Κώστα;
- Κώστας: Αρχικά για την απόφαση του τι θα κάνουμε μετά το Γυμνάσιο.
- Νίκος: Γιατί το συζητάτε; Δεν είναι ξεκάθαρο ότι θα πάτε όλοι στο Λύκειο εδώ απέναντι;
- Κώστας: Α, ρε Νίκο, είσαι πολύ τυχερός που φέτος πας στη Β΄ Γυμνασίου. Εσύ θα πρέπει ν' αποφασίσεις του χρόνου.
- Νίκος: Έχω δηλαδή περισσότερες από μία εναλλακτικές;
- Κώστας: Φυσικά και έχεις. Κατ' αρχάς μπορείς να σταματήσεις εντελώς το σχολείο και να ψάξεις να βρεις μια δουλειά.
- Νίκος: Και τι δουλειά μπορώ να βρω χωρίς σπουδές;
- Κώστας: Σίγουρα μία της πλάκας, γι' αυτό και πρέπει να συνεχίσεις τις σπουδές σου στο Λύκειο αρχικά.
- Νίκος: Δηλαδή εδώ στο δικό μας Λύκειο που είναι γενικό.
- Άννα: Μα δεν πάνε όλοι εδώ απέναντι. Δεν θυμάσαι ότι από την τάξη της αδερφής σου κάποιοι μαθητές πήγαν στο Γαλάτσι σε κάποιο ΕΠΑΛ;
- Κώστας: Έχει δίκιο η Άννα. Εσύ Νίκο που είσαι καλός μαθητής δεν θα δυσκολευτείς πολύ αν πας στο Γενικό Λύκειο. Εγώ όμως δεν είμαι και τόσο καλός στα θεωρητικά. Και να σου πω και κάτι άλλο βρε παιδί μου; Δεν θέλω να ζοριστώ κι πάρα πολύ.
- Νίκος: Και τι σκέφτεσαι να κάνεις;
- Κώστας: Σκέφτομαι να πάω και εγώ σε ένα επαγγελματικό Λύκειο στο Γαλάτσι που είναι τα πιο κοντινά μας.
- Άννα: Θα βρεις σίγουρα γνωστούς, πολλοί μαθητές από την Κυψέλη πάνε στα ΕΠΑΛ στο Γαλάτσι.
- Νίκος: Και είναι καλά εκεί πέρα; Τι πιστεύεις; Τι ακούς;
- Κώστας: Η παρέα μου σκέφτονται κι εκείνοι να πάνε σε ένα ΕΠΑΛ γιατί κι εκείνοι θέλουν να πάρουν μια ειδικότητα.
- Άννα: Ταιριάζατε...
- Νίκος: Να σε ρωτήσω κάτι βρε Κώστα, μια και κάνουμε τώρα αυτή τη συζήτηση. Εγώ για παράδειγμα θέλω να γίνω μηχανολόγος. Από μικρό παιδί με συνάρπαζαν οι μηχανές. Μπορώ να γίνω μηχανολόγος αν πάω στο ΕΠΑΛ;
- Κώστας: Να σου πω Νίκο, μια και ανέφερες το επάγγελμα του βοηθού μηχανολόγου. Ένας μαθητής για να γίνει βοηθός μηχανολόγος μπορεί να πάει στο ΕΠΑΛ, να το τελειώσει και μετά να βρει μία δουλειά σαν βοηθός μηχανολόγου.
- Άννα: Δεν έχει άλλες δυνατότητες;
- Κώστας: Βεβαίως. Μετά το ΕΠΑΛ μπορεί να δώσει εξετάσεις και να περάσει σε ένα ΑΤΕΙ Μηχανολογίας και από φέτος και στα Πανεπιστήμια.
- Άννα: Αν πάει στο Γενικό Λύκειο δεν μπορεί να γίνει κάποιος μηχανολόγος;

Κώστας: Μπορεί να δώσει εξετάσεις και να μπει σε κάποιο Πολυτεχνείο.
Νίκος: Κι εσύ μηχανολόγος δεν μου έλεγες παλιότερα ότι ήθελες να γίνεις Κώστα;
Κώστας: Ναι, αλλά βρε Νίκο δεν είμαι και τόσο καλός στα Μαθηματικά.
Άννα: Μπορείς να προσπαθήσεις και είμαι σίγουρα ότι θα τα καταφέρεις.
Νίκος: Οι φίλοι σου τι σου λένε;
Κώστας: Ότι δεν αξίζει τον κόπο να ζοριστώ και να προσπαθήσω να βελτιωθώ στα Μαθηματικά για να μπω στο Πολυτεχνείο.
Νίκος: Κι εσύ πιστεύεις ότι πρέπει να τους ακούσεις;
Κώστας: Να σου πω, δεν είμαι και τόσο σίγουρος. Αλλά απ' την άλλη δεν θέλω και ν' αποκοπώ και από την παρέα.
Νίκος: Τους φίλους, ειδικά αν είναι πραγματικοί φίλοι, δεν τους χάνουμε ποτέ.
Κώστας: Μάλλον τελικά, αν και μικρότερος από μένα, έχεις δίκιο. Μάλλον πρέπει να το ξανασκεφτώ.
Νίκος: Βρε Κώστα, αυτή εκεί απέναντι δεν είναι η φίλη σου η Μαρία που και οι δυο γονείς της είναι γιατροί;
Κώστας: Ναι, αυτή είναι; Γιατί ρωτάς;
Νίκος: Απλά αναρωτιέμαι αν θα γίνει κι αυτή γιατρός, ή κάτι παρεμφερές.
Κώστας: Μπα, καμία σχέση, θέλει να γίνει ηθοποιός.
Νίκος: Ηθοποιός; Και οι γονείς της δεν φρικόρισαν όταν το έμαθαν, γιατροί άνθρωποι;
Κώστας: Μπα, καθόλου. Αντίθετα τη στηρίζουν και της λένε ότι μόνο αν κάνουμε μια δουλειά που μας αρέσει πραγματικά, θα μπορούμε, παρ' όλες τις αντιξοότητες, να την κάνουμε καλά και να είμαστε ευτυχισμένοι.
Νίκος: Και ο ξάδερφός σου ο Άκης θα γίνει σίγουρα νηπιαγωγός, μια και λατρεύει τα παιδιά.
Κώστας: Μπα, δεν το βλέπω να γίνεται. Μάλλον θα δυσκολευτεί πολύ να πραγματοποιήσει το όνειρό του. Οι γονείς του παραλίγο να πάθουν εγκεφαλικό όταν τους το ανακοίνωσε.
Νίκος: Και γιατί αντέδρασαν έτσι;
Κώστας: Είναι πολύ απλό. Κάποιοι μεγάλοι άνθρωποι είναι κολλημένοι σε στερεότυπες απόψεις του παρελθόντος, σύμφωνα με τις οποίες ο νηπιαγωγός είναι επάγγελμα αποκλειστικά για κορίτσια, ενώ για παράδειγμα στρατιωτικός είναι επάγγελμα μόνο για αγόρια.
Νίκος: Εγώ δεν συμφωνώ καθόλου. Τα δικά μου τα παιδιά θα τ' αφήσω να σπουδάσουν ότι αποφασίσουν τα ίδια. Εγώ απλά θα είμαι δίπλα τους και θα στηρίξω τις αποφάσεις τους.
Άννα: Είδες πόσο ώριμος είναι ο φίλος μας, αν και είναι μικρότερος;
Νίκος: Τι να κάνουμε; Μερικές φορές οι μικρότεροι είναι πιο ώριμοι από τους μεγαλύτερους.
Μαρία: Παιδιά τι συζητάτε;
Κώστας: Για τις επιλογές μετά το Γυμνάσιο.

Μαρία: Εγώ έχω αποφασίσει. Θα πάω Γενικό Λύκειο επειδή θέλω να σπουδάσω Ψυχολογία.

Κώστας: Πολύ ενδιαφέρον. Μόλις πάρεις το πτυχίο σου θα μπορείς να δουλέψεις κατευθείαν σαν ψυχολόγος;

Μαρία: Μάλλον, ρώτησα κάτι φίλους της μεγάλης μου αδερφής και μου είπαν ότι μπορώ.

Κώστας: Εσύ δεν το ' ψαξεις;

Μαρία: Όχι, πιστεύεις ότι θα' πρεπε;

Κώστας: Φυσικά. Στο σχολείο μας τόνισαν πολλές φορές ότι πρέπει να επιλέγουμε πολύ προσεκτικά τις πηγές για την πληροφόρησή μας.

Μαρία: Και οι φίλοι δεν αποτελούν πηγή έγκυρης πληροφόρησης;

Κώστας: Πολλές φορές όχι. Γιατί δεν μπαίνεις στο site μιας σχολής ψυχολογίας να πάρεις πληροφορίες; Για να μη σου πω ότι θα έπρεπε να δεις όλες τις σχολές ψυχολογίας, γιατί έχω ακούσει ότι υπάρχουν διαφορές από σχολή, σε μαθήματα για παράδειγμα.

Νίκος: Ελάτε, πάρτε τα πόδια σας, θα χτυπήσει όπου να' ναι το κουδούνι και θα πάρουμε απουσία.

Κώστας: Καλά μωρέ, ... όχου κι εσύ με τις απουσίες!

(Το θεατρικό διαδραματίζεται στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου)